

تناسب آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای با نیازهای آموزشی صنایع کوچک شهر اهواز

سعید عباس زاده^۱، سکینه شاهی^۲، یدالله مهرعلیزاده^۳

تاریخ دریافت: 18/09/1396

تاریخ پذیرش: 08/12/1397

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی میزان انطباق آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای با نیازهای آموزشی بخش صنایع کوچک در شهرستان اهواز بود. روش پژوهش، روش آمیخته (كمی- كييفي) از نوع اكتشافي بود، که از روش تحليل محتوا و تحليل اسناد در بخش كيفي و از روش پيمائيشی در بخش كمي استفاده شد. مشاركت كنندگان در بخش كييفي، 10 نفر از مدیران و كارشناسان شهرک‌های صنعتی شهرستان اهواز بودند که با استفاده از روش نمونه‌گيری هدفمند با شيوهی انتخاب موارد مطلوب، انتخاب گردیدند و با آنان مصاحبه‌ي نيمه ساختمند صورت گرفت. مصاحبه‌ها با روش تحليل محتواي كييفي مورد تجزيه و تحليل قرار گرفتند و نتيجه آن، در قالب نيازهای آموزشی صنایع کوچک، استخراج شدند. در بخش كمي، 75 نفر از مدیران و هنرآموزان هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای اهواز با روش سرشماري، و 120 نفر از مدیران و كارشناسان شهرک‌های صنعتی با روش نمونه‌گيری تصادفي ساده انتخاب گردیدند. يك پرسشnaire محقق ساخته با ضريب آلفاي کرونباخ 0/91 که روایي آن به تاييد اعضای هيئت علمي دانشکده علوم تربیتی رسیده بود، در اختیار هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای قرار گرفت. همچنین 10 پرسشنامه در قالب نيازهای آموزشی 10 مورد از صنایع کوچک در اختیار مدیران و كارشناسان شهرک‌های صنعتی شهر اهواز قرار گرفت. نتيجه‌ها تحقیق نشان داد که بين آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای با نیازهای آموزشی صنایع کوچک شهرستان اهواز انطباقی وجود ندارد. در نهايیت نيازهای آموزشی ده صنعت کوچک شناسایي شد.

وازگان کلیدی: هنرستان فنی و حرفه‌ای، صنایع کوچک، نیازهای آموزشی

مقدمه

بازار کار يكی از مهم‌ترین سرمایه‌های اقتصادی هر کشوری است که به لحاظ سروکار داشتن مستقیم با انسان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. افزایش رشد اقتصادی و کاهش بیکاری و افزایش مشارکت نیروی کار می‌تواند در کاهش فقر و کاهش عوارض ناشی از آن نظری جرم، جنایت، فساد... مؤثر باشد. با رشد نظریه سرمایه انسانی در دهه 1960، نقش و تأثیر آموزش و پرورش در رشد اقتصادی کشورها مورد توجه قرار گرفت به‌گونه‌ای که در دهه‌ی 1970 بسیاری از کشورهای پیشرفته به عنوان يك استراتژي اقتصادی به رفع موانع موجود، اصلاح و بهبود نظام آموزش بهویژه نظامهای آموزش فنی و حرفه‌ای خود تأکید ورزیدند تا بتوانند بر رکود اقتصادی موجود

^۱. کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز- اهواز- ایران abas_1357@yahoo.com [09386642527](tel:09386642527)

^۲. استادیار، دانشگاه شهید چمران اهواز- اهواز - ایران sshahi@scu.ac.ir [09166148799](tel:09166148799) (نویسنده مسئول)

^۳. استاد، دانشگاه شهید چمران اهواز- اهواز- ایران mehralizadeh_y@scu.ac.ir [09124251847](tel:09124251847)

و بیکاری جوانان غلبه کرده و آن را بهبود بخشنده (لوگو¹ و همکاران، 1988؛ به نقل از چیدری، شریعت زاده، نوروزی، 1384). جرج² (2010) معتقد است از آن جا که جهان امروز در دانش و فن آوری در حال تغییر می‌باشد، در نتیجه برای به روز شدن دانش و اهداف اقتصادی لازم است سیاست‌ها و استراتژی‌های جدیدی در فرایند‌های آموزشی اتخاذ شود و باید متناسب با تحقیق و نیاز بازار کار، در برنامه درسی و آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تجدید نظر کرد تا این طریق بتوان به سمت جهانی شدن حرکت کرد.

توسعه‌ی منابع انسانی به طور عمده با آموزش‌های رسمی و غیررسمی و مستمر ضمنی تأمین می‌شود. به همین دلیل آموزش و پرورش، هم یک عامل خدمات اجتماعی محسوب می‌شود و هم یک سرمایه‌گذاری اقتصادی است که باعث تسهیل رشد و توسعه‌ی انسانی خواهد شد؛ بنابراین ارتباط اصلی بین آموزش و پرورش و رشد و توسعه‌ی اقتصادی به‌طور عمده نتیجه‌ی تربیت نیروی انسانی مورد نیاز بازار کار از طریق آموزش و پرورش است (ماریس³، 2003؛ به نقل از شریف، نیکخواه نیلی احمدآبادی، 1386). از جمله عوامل مؤثر در رشد و توسعه‌ی اقتصادی، افزایش سطح مهارت‌های فنی و حرفه‌ای نیروی کار است. آموزش فنی و حرفه‌ای⁴ درواقع پلی است میان آموزش و بازار کار و درواقع، یکی از اساسی‌ترین کاربردهای آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، انتقال و ارتقای دانش، فناوری، ایجاد مشاغل و ایجاد مهارت و توانایی افراد به‌منظور تصدی مشاغل و رفع نیاز به هنگام بازار کار است (صالحی عمران، 1386). تقویت چنین ارتباطی بین آموزش و دنیای کار از طریق افزایش آگاهی و مهارت‌های لازم در طول دوره‌های فنی و حرفه‌ای امکان‌پذیر است. این آموزش‌ها نقشه‌ایی چون: کمک به کاهش فقر، افزایش امنیت غذایی، ارتقاء انسجام اجتماعی، ارتقاء مهارت و توانایی و ظرفیت‌های فنی و بین فردی افراد، بهبود ارتباط بین آموزش و دنیای کار را به دنبال خواهد داشت (یونسکو، 1999؛ به نقل از باقری خلیلی، میرکمالی، 1384). این عوامل سبب شده است که در کشور ما آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در قالب‌های آموزش‌های رسمی (هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و کار و دانش وابسته به وزارت آموزش و پرورش) و غیررسمی (مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای وابسته به وزارت کار و امور اجتماعی) مورد توجه قرار گیرد و از اهمیتی ویژه‌ای برخوردار گردد.

در حال حاضر، از یک طرف ایران شاهد تحولاتی در عرصه‌ی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است که مهم‌ترین این تغییرات، سیاست گذاری ملی برای پیاده‌سازی اصل 44 قانون اساسی و خصوصی‌سازی بخش‌های مختلف دولتی است. این اصل، الزامات نوینی را برای اقتصاد ایران و نظام‌های مهارت سازی و مهارت‌آموزی به وجود آورده است. بدون شک، افزایش کارایی و اثربخشی آموزش‌های مرتبط با فنی و حرفه‌ای، در سایه‌ی تعامل آن با نظام‌های بازار کار و اشتغال، دولت و استراتژی‌های آن، افراد و انگیزه‌های آنان، آموزش و پرورش در سطح عمومی و عالی و نظام صلاحیت‌های حرفه‌ای صورت می‌گیرد (مهرعلی زاده، 1384). از طرفی دیگر، تأمل در مفهوم و رسالت آموزش‌های مهارتی فنی و حرفه‌ای و کارداش در نگاهی ملی و بین‌المللی و تعمق در وضعیت فارغ التحصیلان این آموزش‌ها در نظام آموزش متوسطه کشور، از تعارضی اساسی و انسیی جدی حکایت دارد. به بیانی دقیقت، در نگاهی ملی، تعریف آموزش‌های مهارتی فنی حرفه‌ای و کارداش، به آموزش‌های مهیاکننده شرایط و موجبات ایجاد مهارت‌های لازم، ارتقای دانش افراد، به فعالیت درآوردن استعدادهای نهفته آن‌ها، آماده کردن افراد برای احراز شغل، حرفه و کسبوکار و یا افزایش کار آبی، توانایی و مهارت آن‌ها برای انجام کارها احلاق می‌گردد (کلیات نظام جدید آموزش متوسطه، 1373، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی فنی حرفه‌ای، 1368). علاوه بر این، اهدافی چون اعتلای سطح فرهنگ و دانش عمومی و

¹ Logo and other

².George

³.Maris

⁴ Vocational training

پرورش ملکات و صفات اخلاقی، بینش سیاسی و اجتماعی، شناخت بهتر استعداد و علایق دانش‌آموزان و ایجاد زمینه مناسب برای هدایت آن‌ها به سمت اشتغال مفید و احراز آمادگی نسبی برای ادامه تحصیل در شته‌های علمی و کاربردی در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش (1390) ذکر شده است. در نگاهی جهانی، رسالتی مانند «تحقیق اهداف فرهنگی صلح، توسعه پایدار مبتنی بر محیط‌زیست سالم و همبستگی اجتماعی و شهروندی اجتماعی و تربیت نیروی انسانی موردنیاز بخش‌های مختلف جامعه در عصر حاضر متناسب با چالش‌های پیش روی آن مانند انفجار دانش، اطلاعات و...» (دومین کنگره جهانی آموزش فنی حرفه‌ای، 1999)، کمک به «رشد حرفه‌ای برای آینده» از قبیل کمک به افراد در پیداکردن شغل و کمک به موفقیت جوامع از طریق مهیاکردن آموزش‌های باکیفیت بالا و ایجاد فرصت‌های یادگیری برای نیروی کار، کمک به رفاه شغلی افراد به دلیل نیاز اکثر شاغلین به آموزش (انجمن استرالیایی خدمات اجتماعی¹ 2007) و همچنین ارتقاء سطح درآمدهای افراد شرکت‌کننده در آموزش‌های فنی حرفه‌ای (کارمل، مارک و نگوین، 2009) برای آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در نظر گرفته شده است. با توجه به آنچه گفته شد ایجاب می‌کند که این آموزش‌ها از جایگاه و وضعیت مناسبی در نظام آموزشی کشور برخوردار بوده و بروندادهای آن‌ها، کارآیی و اثربخشی بالایی داشته باشند. لیکن بر اساس یافته‌های پژوهشی موجود به نظر می‌رسد که دانش‌آموختگان این آموزش‌ها وضعیتی همسو با اهداف قصد شده ندارند، بهنحوی که حسن پور (1380) در مطالعات خود نرخ اشتغال را در سال ۱۳۸۰، ۱۶٪ و بزرگ و نویدی (1391) همین نرخ اشتغال فارغ‌التحصیلان را ۵۱٪ برآورد کرده‌اند. این آمار نشان از رشد دارد ولی به سطح مطلوب نرسیده و میزان رضایت از شغل و رضایت از آموزش‌های فنی و حرفه‌ای پایین و کم است.

رسالت هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای، تربیت هنرجویانی است که پس از فراغت از تحصیل یا اتمام دوره آموزشی بتوانند به‌آسانی در محیط کار از مهارت خود استفاده کرده و از عهده کارهای محوله برآیند و خود را با تعییرات فناوری هماهنگ سازند. این امر مستلزم آن است که برنامه‌های آموزشی هنرستانها متناسب با نیازهای جامعه و بازار کار طراحی شود. از طرف دیگر، دنیای کار و مؤسسات آموزشی بر یکدیگر تأثیر متقابل دارند، به این ترتیب که مؤسسات صنعتی و تولیدی و خدماتی، فرصت‌های شغلی برای فارغ‌التحصیلان مؤسسات آموزشی فراهم می‌آورند و مؤسسات آموزشی نیز نیروی انسانی ماهر مورد نیاز آن‌ها را تربیت می‌کنند. بنابراین، برنامه‌های آموزشی هنرستانها نقش مهمی در اشتغال هنرجویان دارد.

شهرستان اهواز یکی از مهم‌ترین قطب‌های اقتصادی کشور است و صنایع و شرکت‌های دولتی و خصوصی زیادی در این استان مشغول فعالیت هستند. این صنایع و شرکت‌های اقتصادی نیازمند نیروی انسانی ماهر می‌باشند، از طرفی طبق آینه‌نامه‌ی آموزشی مصوب ۱۳۷۹ آموزش و پرورش، یکی از اهداف آموزش فنی و حرفه‌ای، شناخت استعدادها و علاقه دانش‌آموزان و هدایت آنان به سمت اشتغال مفید است (وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۷۹). در هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز رشته‌های گوناگونی شامل: الکترونیک، ساخت و تولید، عمران، الکترونیک، صنایع فلزی، صنایع چوب، مکانیک خودرو، صنایع شیمیایی، کامپیوترا، گرافیک، کشاورزی و معماری متناسب با توانایی و استعداد هنرجویان و متناسب با بازار کار آموزش داده می‌شود. لذا نقش هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای می‌تواند برای جهت‌دهی به فرآیندان رشته‌های کوچک و بنگاه‌های اقتصادی کوچک بسیار مهم باشند. اما با وجود این ظرفیت و پتانسیل اقتصادی بالا، شواهد نشان می‌دهد که هنرآموختگان هنرستان‌های شهر اهواز یا جذب این بنگاه‌های اقتصادی نشده‌اند یا به صورت محدودی جذب شده‌اند. از این‌رو، مساله این است که آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای اهواز تاچه اندازه با نیازهای صنایع کوچک در این شهرستان انطباق دارد؟

¹ Australian Council of Social Service

² Karmel, Mark & Nguyen

اهداف پژوهش

هدف کلی: بررسی میزان تناسب آموزش های هنرستان های فنی و حرفه ای با نیاز های صنایع کوچک شهر اهواز.

هدف بخش گفی: شناسایی نیازهای آموزشی صنایع کوچک شهرستان اهواز از نظر مدیران و کارشناسان صنایع و کارشناسان هنرستان های فنی و حرفه ای.

اهداف بخش کمی:

1. اولویت بندی نیاز های آموزشی صنایع کوچک در شهرستان اهواز.

2. مقایسه هی وضعیت موجود آموزش های هنرستان های فنی و حرفه ای با نیازهای آموزشی شناسایی شده صنایع کوچک شهر اهواز.

سؤالات پژوهش

1- اولویت های آموزش های فنی و حرفه ای مورد نیاز صنایع کوچک شهرستان اهواز کدامند؟

2- آیا بین وضعیت موجود آموزش های هنرستان های فنی و حرفه ای با نیاز های آموزشی شناسایی شده صنایع کوچک این شهرستان رابطه ای وجود دارد؟

3- نیاز های آموزشی بخش صنایع کوچک شهرستان اهواز کدامند؟

ادبیات و پیشینه پژوهش

در مورد آموزش های فنی و حرفه ای، نوع رویکرد جوامع نسبت به این آموزشها حائز اهمیت می باشد. نظریه هایی همچون نظریه سرمایه انسانی نیز به لحاظ نوع رویکرد به نیروی انسانی، و مدل شایستگی به عنوان یکی از رویکردهای استراتژیک مدیریت منابع انسانی از این آموزشها حمایت می کنند که در ادامه به آنها پرداخته می شود.

در حال حاضر، با توجه به شرایط فرهنگی، سیاسی، اقتصادی جوامع و رویکرد آنها نسبت به آموزش های فنی و حرفه ای، سه الگوی رسمی برای ارائه آنها ایجاد شده است: الگوی اول؛ که کشورهایی مانند انگلیس، امریکا و ژاپن، بیشتر از آن تبعیت می کنند، الگوی بازار محور است. در این الگو مراکز حرفه‌آموزی در مؤسسات تولیدی و خدماتی استقرار یافته‌اند. در الگوی دوم؛ که آموزش فنی و حرفه‌ای تمام وقت است، آموزش عملی و نظری، به طور مشترک ارائه می‌شوند و دارای ارتباط کافی با بازار کار نیست. این الگو در کشورهایی مانند فرانسه، اسپانیا و ایران استفاده می‌شود. در الگوی سوم؛ تحصیلات و کارآموزی در دو محیط مدرسه و کار صورت می‌گیرد و یادگیری مرتبط با بازار کار اصل زیربنایی آن را تشکیل می‌دهد. آلمان، استرالیا و سوئیس از این الگو تبعیت می‌کنند (هادلسون و او، 2004؛ به نقل از آهنگ، 1390).

توصیه یونسکو¹ (2004) درباره آموزش فنی و حرفه‌ای این است که آموزش فنی و حرفه‌ای باید بخش مکمل نظام آموزشی همه جانبه باشد و به این سبب باید به محتوای فرهنگی آن توجه کافی شود. بنابراین طبق توصیه-نامه‌های یونسکو، آموزش فنی و حرفه‌ای نه تنها جزئی از آموزش عمومی است، بلکه وسیله ای است برای آماده شدن در یکی از رشته های شغلی و در عین حال، جنبه های مستمری از آموزش مدارم است.

¹. UNESCO

آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و یا به تعبیر بهتر، آموزش و تربیت حرفه‌ای دارای انواع نظامها و شیوه‌های اجرایی است و بالطبع، ساختار سازمانی آن متفاوت است و از نظر مدیریت و سازمان به سه نظام مشخص زیر قابل تقسیم است (رومیانی، 1389):

۱-آموزش حرفه‌ای^۱ یا مدرسه محظوظ: آموزش بلند مدت فنی و حرفه‌ای برای تربیت سطوح کارگران نیمه ماهر و ماهر، تکنیسین و مهندسان را که سهم عمده‌اش موضوعات درسی نظری است، ارائه می‌دهد. این نوع آموزش در مدارس آموزش متوسطه عمومی (مدارس متوسطه فراگیر که گاهی بنام نظام آمریکایی شناخته می‌شود)، هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای (با مدارس آموزش حرفه‌ای که اغلب به عنوان نظام فرانسوی نام برده می‌شود)، آموزشکده‌های فنی و حرفه‌ای، دانشکده‌ها و نیز نظام دوگانه^۲ (که غالباً به عنوان نظام آلمانی نامیده می‌شود) صورت می‌گیرد. نظام آموزش حرفه‌ای معمولاً توسعه وزارت آموزش و پژوهش اداره می‌شود و به کارآموختگان مدرک تحصیلی اعطای می‌شود و به همین دلیل به نظام آموزش رسمی فنی و حرفه‌ای معروف می‌باشد. در کشور ما علاوه بر وزارت آموزش و پژوهش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری از طریق دانشگاه جامع علمی- کاربردی و دانشکده‌های فنی در این موضوع مشارکت دارند.

۲- حرفه‌آموزی بازار کار^۳ یا مبتنی بر مرکز حرفه آموزی: این نوع آموزش فنی و حرفه‌ای که هدف آن عرضه مهارت‌های مرتبط با شغل است، عمده‌تاً توسط کارگاران حرفه آموزی بازار کار اداره می‌شود (غالباً به نام نظام ژاپنی از آن یاد می‌شود) و موظف است تا برای جوانان تسهیلات حرفه آموزی مرتبط با شغل فراهم نموده و به بیکاران برای مشاغل در دسترس، بازآموزی حرفه‌ای ارائه کنند. دوره‌ها در مراکز حرفه آموزی برگزار می‌شود و برخلاف مدارس، دروس نظری دیگری به جز تخصص مربوطه ارائه نمی‌شود و به همین علت خارج از آموزش‌های رسمی محسوب شده و به مهارت آموختگان به جای مدرک تحصیلی، گواهینامه مهارت داده می‌شود. نقطه مهم آموزش در این نوع حرفه آموزی بازار کار است که به طور مستقیم به کمبودهای مهارتی موجود و آنچه انتظار از آن می‌رود، محدود می‌شود. بنابراین برنامه‌های گسترده- مبتنی^۴ مرتبط با مشاغلی را عرضه می‌کند که دوره‌های کوتاه مدت ورود به بازار کار برای جوانان، دوره‌های کوتاه و بلند مدت مبتنی بر نیازهای فردی برای بیکاران و دوره‌های ارتقای سطح مهارت برای شاغلان را در بر می‌گیرد. در حرفه آموزی بازار کار، معمولاً بازیگران اصلی عبارتند از: سازمان‌های آموزش فنی و حرفه‌ای (سازمان‌های ملی حرفه آموزی) که توسط وزارت کار و یا مقامات مسئول بازار ملی کار اداره می‌شوند. مصدق این نوع آموزش در کشورمان در سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و آموزشگاه‌های فنی و حرفه‌ای آزاد تحت پوشش آن اتفاق می‌افتد. علاوه بر این 72 دستگاه اجرایی^۵ سازمان و موسسه در ایران که از بودجه دولت دریافت می‌کنند مبادرت به ارائه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای می‌کنند.

۳-حرفه‌آموزی بنگاه اقتصادی^۶ (درون بنگاهی): آن دسته از برنامه‌های آموزشی را پوشش می‌دهد که به وسیله کارفرمایان عرضه یا تأمین مالی شده است و در پیروی از مقررات و یا به صورت داوطلبانه، این خدمات را در اختیار کارکنانشان قرار می‌دهند. این نوع حرفه آموزی بر ایجاد مهارت و بازآموزی برای کارگران در طول عمر سازمانی‌شان عرضه می‌شود. نظام حرفه آموزی بنگاه‌های اقتصادی در قالب مراکز جوار یا بین کارگاهی در صنایع متوسط و بزرگ و یا به صورت استاد- شاگردی در کارگاه‌های کوچک اجرا می‌شود. کشورها از نظر برخورداش با حرفه آموزی درون بنگاهی و راهبری آن نقش‌های متنوعی را بر عهده می‌گیرند. سه نوع تعامل میان دولت و

¹ professional training

² duall

³ Vocational training labor market

⁴ Broad-Based Program

⁵. آمار منتشره توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی وقت (معاونت نظارت و راهبردی ریاست جمهوری) از دستگاه‌های متولی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای ایران

². Vocational training enterprise

بنگاهها قابل تشخیص است: فاقد قانون مندی، تنظیم خودکار و تنظیم شده توسط دولت. این شیوه آموزش مهارتی نیز چون خارج از چارچوب نظام رسمی آموزش اتفاق می‌افتد منجر به مدرک تحصیلی نمی‌شود.

سرمایه انسانی و برنامه‌های آموزش توسعه منابع انسانی به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه اقتصادی و اجتماعی هر کشور به شمار می‌رond (صالحی و همکاران، 1385). نظریه‌های سرمایه انسانی^۱ به کارگران به عنوان نگه دارندگان سرمایه با مهارت‌های فنی و حرفه‌ای کسب می‌کنند، می‌نگرد که طرفیت سرمایه گذاری را در خودشان دارند. برای آن‌ها دوره‌های آموزشی شکلی از مصرف نیست، بلکه یک نوع سرمایه‌ی گذاری مولد در ذخیره نیروی انسانی است (صالحی عمران، 1384). این نظریه همچنین معتقد است که رشد بلند مدت آموزش به عنوان پیامدی از افزایش فنی اقتصاد است که بدنوبه خود منجر به نوین سازی زندگی و رشد اقتصادی از طریق طرفیت مدارس در اجتماعی افراد با ارزش‌های نو، تمهد و مهارت‌ها می‌گردد (روبیسنون به نقل از مهرعلیزاده، 1384). طرفداران نظریه سرمایه انسانی معتقدند که نیروی انسانی یکی از عوامل عمدۀ رشد اقتصادی است و رابطهٔ ثابتی بین حجم تولید و مهارت افراد وجود دارد (سازگارترزاد، 1383).

نظریه سرمایه انسانی رابطه‌ی مستقیمی بین نیاز به نیروی انسانی آموزش دیده در بازار کار و گسترش مراکز آموزشی ایجاد می‌کند که بنیاد تحلیل اقتصادی گسترش مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای به شمار می‌آید. آموزش فنی و حرفه‌ای به سبب انعطاف پذیری نشأت گرفته از خصیصه‌های بازار کار و نیز به دلیل آموزش و ایجاد مهارت‌های لازم در افراد برای توانایی در احراز مشاغل نقش به سزاوی دارد. بر اساس این نظریه آموزش فنی و حرفه‌ای و بازار کار مجموعه‌ای از روابط دو جانبه را شکل می‌دهند. نظام آموزش فنی و حرفه‌ای به شدت هم تحت تأثیر ساختار بازار کار است و هم تحت تأثیر رفتار بازار کار (امیری و همکاران، 1382). همچنین این آموزش‌ها ابزار مهمی برای بهبود پویایی، انتساب پذیری و بهره‌وری نیروی کار است. به همین خاطر در افزایش توان رقابت بنگاه‌های اقتصادی، صنعتی و تولیدی نقش داشته و زمینه‌ی کاهش عدم توازن در بازار کار را ایجاد می‌کند (کایلوودس، 1994). با توجه به این نظریه، می‌توان گفت هنرآموختگان هنرستانها، با دانش و مهارت هایی که کسب نموده اند، سرمایه‌های مولده هستند که می‌توانند با کارآمدی خود، به توسعه اقتصادی جامعه کمک کنند. از این‌رو، محتوای برنامه‌های آموزشی آنها دارای اهمیت می‌باشد.

در سنده چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران در 1404، به ویژگیهای همچون: برخورداری از دانش پیشرفته، توانایی در تولید علم و فناوری، متنکی بر سهم برتر منابع انسانی و سرمایه‌ی اجتماعی در تولید ملی، امن، مستقل و مقنطر ...، دست‌یابی به جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه آسیای جنوب غربی با تأکید بر جنبش نرم‌افزاری و تولید علم، رشد پرشرتاب و مستمر اقتصادی، ارتقاء نسبی سطح درآمد سرانه و رسیدن به اشتغال کامل (دیرخانه‌ی مجمع تشخیص مصلحت نظام، 1383) در این حوزه اشاره شده است. از طرفی قانون برنامه‌ی پنجم توسعه‌ی کشور، دولت را موظف می‌کند که آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را گسترش داده و با آموزش مهارت‌های کافی به افراد، فرصت‌های شغلی را برای جوانان فراهم نماید. اهداف شاخه فنی و حرفه‌ای هنرستان به شرح زیر می‌باشد:

- الف) انتلاعی سطح فرهنگ و دانش عمومی
- ب) پرورش کمالات و فضایل اخلاقی، بیش سیاسی و اجتماعی
- ج) شناخت بهتر استعدادها و علاقه دانش آموزان
- د) ایجاد زمینه مناسب جهت هدایت هنرجویان به سمت اشتغال مفید

¹ Human capital theory

^۱. Caillods

۵) احراز آمادگی نسبی هنرجویان برای ادامه تحصیل در رشته‌های علمی - کابردی
و) تربیت نیروی انسانی متعدد و کارآمدی است که بتواند علاوه بر انجام وظایف شهروندی، با استفاده از آموخته‌های خویش در مشاغل مربوط به «رشته» در سطوح میانی تکنیسین به کار اشتغال ورزد (به نقل از دفتر آموزش‌های فنی و حرفه‌ای - متوسطه‌ی دوم، ۱۳۹۴).

در بین کشورهای اروپایی، سوئد، که یکی از الگوهای موفق در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای است در فرایند تغییر و تحول در ساختار این نظام آموزشی، چهار محور را هدف قرار داده که اولین آن تمرکز زدایی از نظام آموزش حرفه‌ای است (مهموی و همکاران، ۱۳۸۵). از جمله هدف‌هایی که در این تجربه نوین سوئد دنبال شد این بود که مدارس فنی و حرفه‌ای با توجه به نیاز منطقه‌ای، بومی گردیدند تا ضمن ممانعت از مهاجرت بی‌مورد، فاصله فراغت از تحصیل تا اشتغال کاهش یابد و روش‌های تدریس با توجه به محتوا تغییر کند (یعقوبی نجف آبادی، ۱۳۸۹).

در سازمانهای پویای امروز، دیگر مدیریت منابع انسانی بر اساس مشاغل، که تنها نتایج را در نظر می‌گیرند چندان کاربرد ندارد، بلکه رویکرد دیگری به نام مدیریت منابع انسانی شایسته محور مطرح شده است. صاحب‌نظران به این نتیجه رسیده اند که توسعه منابع انسانی، بدون درک و کشف قابلیت‌ها، توانمندی‌ها و شایستگی‌های سرمایه انسانی در هر کشور یا سازمان میسر نخواهد بود (ابطحی، کرمانشاهی، منتظری و شادان، ۱۳۹۲). در واقع شایستگی، هسته مرکزی تمامی فعالیت‌های منابع انسانی سازمان قرار گرفته و به عنوان زبانی مشترک برای کارکردهای مختلف منابع انسانی مطرح شده است (فریدن بیک و لوی، ۲۰۰۴). مدل شایستگی، فهرستی معتبر، قابل مشاهده و قابل اندازه‌گیری از دانش، مهارت و نگرش‌هاست که به صورت رفتاری در نتایج عملکرد ممتاز یک زمینه شغلی مشخص می‌شود (یونیدو، ۲۰۰۲، نقل از پور عابدی، ضرابی، نایینی و رضی، ۱۳۹۵). مدیریت منابع انسانی مبتنی بر شایستگی عبارت است از به کارگیری مجموعه‌ای از شایستگی‌ها برای سامانه مدیریت منابع انسانی به طوری که این عملکرد به صورتی کارا و اثربخش در تحقق اهداف و استراتژی‌های سازمانی مشارکت نماید. مدیریت مبتنی بر شایستگی بر شناسایی مهارت‌های فنی ضروری و نیز بر توسعه شایستگی‌هایی که منجر به نتایج فوق العاده ای می‌شوند، تمرکز می‌کند (سویگزدنین^۳، ۲۰۰۶).

کامپرفرم^۴ (۲۰۰۲) انواع شایستگی را در قالب شایستگی‌های رفتاری و فنی بیان می‌کند:

-۱- شایستگی‌های رفتاری: مجموعه‌ای از رفتارها هستند که بر حسب اصطلاحات قابل مشاهده و قابل اندازه-گیری توصیف می‌شوند، به گونه‌ای که وقتی در موقعیت مناسب به کار برد می‌شوند، فرد را در کارش اثربخش می‌سازند. مدل شایستگی‌های رفتاری ممکن است به منظور توصیف رفتارهای عمومی و اصلی که برای کارکنان در سرتاسر یک سازمان قابل کاربرد می‌باشد، به کار رود.

-۲- شایستگی‌های فنی: دانش و مهارت‌های اساسی که بر حسب اصطلاحات قابل اندازه‌گیری توصیف می‌شوند تا نوعی خاص یا سطح فعالیت کاری خاصی را نشان دهند. شایستگی‌های فنی نوعاً منعکس کننده کنترل شایستگی‌ها برای هر واحد شغلی یا مجموعه‌ای از مشاغل است. (نقل از کرمی و صالحی، ۱۳۸۸).

¹ Fridnbake and luei

² United Nations Industrial Development Organization (UNIDO)

³ Siugzdiniene

⁴ Kamprfrm

لایی و شیرخانی(1394) در پژوهش خود دریافتند که تنها 10/5 درصد از نمونه بعد از گذراندن آموزش های فنی و حرفه ای مشغول به کار شده اند. این آمار بسیار پایین بوده و نشان از این دارد که این آموزش ها نتوانسته است رسالت خود را در کاهش بیکاری انجام دهنند. مهرعلی زاده، قلاوند و مالی هزاروندی(1392) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که بسترهای آموزش مهارتی در این استان به خاطر تأثیرپذیری از وضعیت کل کشور با چالش های مهمی رو به رو است. به رغم رشد آموزش های مهارتی در دستگاه های اجرایی مانند آموزش و پرورش، میان آموزش فنی و حرفه ای با بخش صنعت تعاملی ایجاد نشده است. نتایج پژوهش های حسینی، صدری و مطورو(1391)، پژوهش یوسفی، کشتی آرای و موسوی (1391) در فالورجان انتظاریان و طهماسبی(1390)، شریف، نیکخواه، نیلی احمد آبادی (1386) در شهرکرد، مهرعلی زاده(1386) در خوزستان، جلیلیان (1392) در خرمشهر، غلامی الیاسوند (1392) در اندیمشک حاکی از اشتغال پایین دانش آموختگان هنرستان و عدم تناسب بیشتر رشته های هنرستان با نیازهای بازار کار می باشد.

نتایج مطالعات فاطمی (1382)، کانون دانش پژوهان کاردوک (1384)، عبدالهی و سعادتمند (1390) و هاشمی و کرمی (1392) نشان داد که میزان مهارت هنرجویان در رشته های فنی و حرفه ای نسبتاً مطلوب و در مجموع اثربخش بوده و بین آموزش های فنی و حرفه ای با نیاز های صنعت و بازار کار تناسب وجود داشته است. همچنین، باقری خلیلی و میرکمالی(1384) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که از نظر مدیران واحد های تولیدی شرکت ایران خودرو، دانش آموختگان رشته های ساخت و تولید، مکانیک خودرو و الکترونیک هنرستان های فنی و حرفه ای شاغل در شرکت ایران خودرو نسبتاً توانمند هستند و به میزان نسبتاً مطلوبی از دانش و اطلاعات تخصصی و مهارت های فنی و عملی برخوردارند.

بررسی تحقیقات خارجی نیز نتایجی مختلفی را در بر داشته است. نتایج پژوهش RIDZWAAN و HMKARAN¹(2015) در مالزی، هوانگ جانک (2011)²، مارسل³(2000)، در کبک کانادا بیان گر آن بود که بین آموزش های فنی و حرفه ای با بازار کار و صنعت تطابق وجود ندارد و آموزش فنی حرفه ای منجر به موقوفیت شغلی افراد برای ورود به بازار کار نشده است. نتیجه بررسی چیجینا⁴(2012) نشان داد هنگامی که کسب و کار و صنعت، توسعه و گسترش بیشتری می یابد، باعث ایجاد فرصت های شغلی جدید می شود و تقاضا برای بازار کار افزایش و در نتیجه آموزش های فنی و حرفه ای بیشتری را طلب می کند. هاگز⁵(2010) دریافت که کارفرمایان و صاحبان صنایع نقش بسیار مهمی در شکل دادن به استراتژی های آموزش در مراکز فنی و حرفه ای دارند و از طریق ارتباط با نهاد های آموزش فنی و حرفه ای، تقاضا برای توسعه مهارت ها را افزایش می دهند.

نتایج پژوهشی که توسط باکار و هانافی⁶ (2007) انجام گرفت نشان داد که نظام و استراتژیهای تدریس و یادگیری در یک مؤسسه آموزشی فنی و حرفه ای در مالزی تاثیرات مثبتی بر روی توسعه مهارت های پایه و کیفیت اشخاص و تقویت بنیه علمی در بین زنان و مردان در این کشور شده است. تجارب بدست امده نشان داده است کیفیت نیروی کار موجب پیشرفت فنی در تولید و افزایش ناخالص ملی می گردد. به همین خاطر پژوهشگران بهبود سطح آموزش های فنی و حرفه ای را برای دستیابی به این نتایج پیشنهاد دادند.

1..Ridzwan & other

² Hwang Jenq

³ Marcell

⁴ Chiejina

⁵ Hughe

⁶ Bakar&Hanafi

تحقیق فانگ مین و چیو تزنگ^۱ (2002) نشان داد که عملکرد و کارایی کارآموزان مراکز فنی حرفه‌ای نسبت به کارآموزان دبیرستانی بالاتر می‌باشد که نشان دهنده کیفیت بالای آموزش‌های فنی و حرفه‌ای می‌باشد. نتایج پژوهش نایت و یورک^۲ (2002) حاکی از آن بود که مهارت‌های دانش آموختگان کافی نبوده اما با وجود این کارفرمایان فارغ التحصیلان فنی و حرفه‌ای را برای استخدام ترجیح می‌دهند. از طرف دیگر، ریان^۳ (2002) در پژوهش خود نشان داد که 60 درصد از کارفرمایان مورد بررسی در پژوهش، میزان عملکرد فارغ التحصیلان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را در حد قابل پذیرش توصیف کرده‌اند. در یک پروژه تحقیق در استرالیا که با حمایت مرکز آموزش ملی استرالیا و سازمان آموزش، علم، یادگیری به منظور بررسی مهارت‌های مورد نیاز در جهت توانمندی شغلی انجام گرفت، مشخص گردید که صرف نظر از اندازه‌ی سازمان‌ها و صاحبان صنایع، نیازمند کارکنانی است که دارای مهارت‌های ارتقاگری، کارگروهی، حل مشکل، خلاقیت و انطباق پذیری و صلاحیت‌های فنی و حرفه‌ای هستند (کاتلین^۴، 2001).

تابرون و یانگ^۵ (1998)، در تحقیقات خود در رابطه با تعامل بین تکنیک‌ها و آموزش‌های فنی حرفه‌ای و آموزش توسعه اقتصادی در کشورهای پیشرفته چنین استدلال کردند که خصوصیات مهمی که در دهه گذشته در نتیجه رشد شتابان اقتصاد کشورها دچار تغییر و تحول شده عبارتند از: 1- در درجه سوم قرار دادن اقتصاد 2- نوآوری و مدرنیزه شدن 3- تشدید رقابت در بازار کار 4- جهانی شدن 5- روند آماری و خصوصی سازی. این تغییرات نیازها و تقاضاهای جدیدی برای نیروی کار خلاق، چند مهارتی شدن ایجاد کردند که برای رسیدن به این نیازها به نظر می‌رسد باید فاصله بین آموزش‌های عمومی و آموزش‌های فنی حرفه‌ای کم شود. این کاهش فاصله برای افزایش کیفیت آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، برای هموار نمودن مسیر تحصیل فنی حرفه‌ای به تحصیلات عالیه، همکاری بین مراکز فنی و حرفه‌ای و صنعت و بازار کار، و برای تحول سیستم به سوی عدم تمرکز و ارتباط دادن بیشتر کارگزاران در روند تحصیلات و تکنیک‌های فنی حرفه‌ای و آموزش توسعه اقتصادی می‌باشد.

در مطالعه‌ای، انتظاری و قانون (1391)، الگوی نظری لایه‌های شایستگی مبتنی بر اقتصاد را برای بررسی جایگاه آموزش مهارتی در توسعه اقتصادی دانش بنیان در نظر گرفتند. در شکل 1، مدل مفهومی این تحقیق رسم شده است.

شکل 1: مدل مفهومی سه لایه‌ی شایستگی مورد نیاز در اقتصاد‌های مبتنی بر دانش (انتظاری و قانون، 1391)

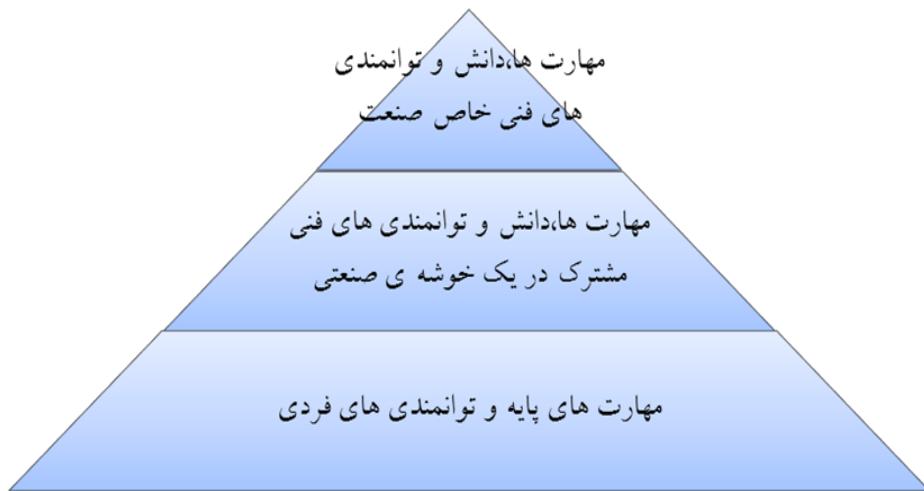
¹. Fang Min & Chiu Tsang

² Knight & Yorke

³ Ryan

⁴ Kathleen

⁵ Tabrun&Yang

در این هرم، لایه‌ی اول مجموع وسیع شایستگی‌هایی است که برای موفقیت در محیط کار لازم است و به «مهارت‌های اشتغال»^۱ پذیر هم معروف است. لایه‌ی دوم مهارت‌های فنی مشترک در تمامی مشاغل را در یک بخش صنعتی را شامل می‌شود. لایه‌ی سوم مهارت‌های فنی خاص و منحصر بفرد یک صنعت است که نسبت به دو لایه‌ی دیگر بیشتر در معرض تغییرات ناشی از تحول تقاضا و بازار قرار دارد.

روش شناسی پژوهش:

در پژوهش حاضر از روش پژوهش آمیخته^۲ (كمی و كيفي) از نوع اكتشافي استفاده شده است. پژوهش های آمیخته، پژوهش هایی هستند برای جمع آوری و تحلیل داده های كمي و كيفي در يك مطالعه‌ی جداگانه که در آن داده‌ها به طور همزمان يا متواли جمع آوری می‌شوند (مهر على زاده و همكاران، 1395). مهم‌ترین دليل استفاده از اين روش آمیخته در تحقیق حاضر این است که به دلیل تعدد شرکت‌های صنعتی با فعالیت‌های متفاوت آن‌ها و همچنین مؤلفه‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای، پژوهشگر نمی‌تواند تنها از طریق روش‌های كمي و يا كيفي به صورت جداگانه موضوع را مورد بررسی قرار دهد، بنابراین برای دستیابی به داده‌های عمیق‌تر و تحلیلی واقعی‌تر، لازم است تا از ابزار جمع آوری داده‌های كيفي و كمي استفاده شود. از این‌رو، در این پژوهش با جمع آوری داده‌های كمي و كيفي و تحلیل همزمان آن‌ها سعی شده است درگ درست‌تری نسبت به ارتباط بین هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و صنایع کوچک فراهم شود. در این پژوهش، برای جمع آوری داده‌های كمي درزمنه نقاط قوت و ضعف هنرستان‌ها در ارتباط با صنایع کوچک و اولویت‌بندی نیازهای آموزشی صنایع کوچک از روش توصیفی - پیامائی و برای جمع آوری داده‌های كيفي در مورد شناسایی نیازهای آموزشی صنایع کوچک از دیدگاه مدیران صنایع کوچک، از روش تحلیل محتوا و تحلیل استفاده گردید. جامعه این پژوهش از يك طرف شامل كلیه شرکت‌های صنایع کوچک شهرستان اهواز مطابق اطلاعات ثبت شده در اداره صنایع، معدن و تجارت استان خوزستان و دفتر آمار و اطلاع رسانی وزارت صنایع، معدن و تجارت و از طرف دیگر، كلیه دبیران و مدیران تخصصی هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز بود. مشارکت‌کنندگان در این پژوهش، دبیران، مدیران هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و مدیران و کارشناسان صنایع کوچک (شهرک‌های صنعتی) شهرستان اهواز بودند. به دلیل محدود بودن تعداد هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز، برای تعیین حجم نمونه در بخش کمي، از روش سرشماری

¹.Employability

² Mixed Method

استفاده شد که با توجه به اطلاعات به دست آمده از سازمان آموزش و پرورش تعداد این مدیران و مدیران 75 نفر بود. در قسمت صنایع کوچک نیز از روش سرشماری استفاده شد با توجه به آمار و اطلاعات به دست آمده، تعداد شرکت‌های فعال موجود در شهرک‌های صنعتی این شهرستان 67 شرکت برآورده شد که پرسشنامه محقق ساخته بین 120 نفر از کارشناسان و مدیران صنایع کوچک اجرا شد. همچنین از بین این شرکت‌ها با توجه به فعالیت آن‌ها در بخش نمونه‌گیری کیفی، 10 شرکت صنعتی با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند و با شیوه‌ی انتخاب مطلوب جهت انجام مصاحبه نیمه ساختاریافته انتخاب شدند. همچنین از بین مدیران و مدیران تخصصی هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز نیز در بخش کیفی 10 نفر برای مصاحبه انتخاب شدند. با توجه به این که روش پژوهش آمیخته بود، برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته و مصاحبه استفاده شد.

مصاحبه: برای شناسایی نیازهای آموزشی صنایع کوچک و نیز میزان انطباق برنامه‌های آموزشی هنرستانها با نیازهای صنایع کوچک، ابتدا پژوهشگر براساس مطالعات نظری و تحقیقات گذشته، سؤالاتی را جهت انجام مصاحبه نیمه ساختمند تدوین نمود. مصاحبه‌ی نیمه ساختاریافته یکی از معمول ترین انواع مصاحبه است که در تحقیقات کیفی اجتماعی مورد استفاده واقع می‌شود. این مصاحبه عمیق هم می‌گویند که در آن از تمام پاسخ‌گویی‌ها سؤال‌های مشابهی پرسیده می‌شود، اما آنها آزادند که پاسخ خود را به هر طریقی که مایلند رائمه دهنند، در این مورد مسئولیت رمز گردانی پاسخ‌ها و طبقه‌بندی آنها بر عهده محقق است (مهرعلی زاده و همکاران، 1395). در این پژوهش هم محقق با در دست داشتن سؤالات پژوهش اقدام به انجام مصاحبه نیمه ساختاریافته کرده است بدین صورت که اگر چه سؤالات مصاحبه از قبل مشخص بوده اما در روند مصاحبه بنا بر ضرورت، پرسش جدیدی مطرح می‌شود. از آنچاکه هدف محقق، بررسی انطباق آموزش‌های هنرستان فنی و حرفه‌ای با صنایع کوچک بود، با 10 نفر از مدیران و مدیران با تجربه‌ی آموزش و پرورش و همچنین 10 نفر از مدیران و کارشناسان صنایع کوچک مصاحبه صورت گرفت. مدت زمان انجام مصاحبه‌ها به طور میانگین 40 دقیقه بود. بالاصله پس از پایان هر مصاحبه، کسب شده یادداشت و کدگذاری شدند. در خاتمه نتایج به دست آمده از مصاحبه‌ها متناسب با اهداف پژوهش و روش تحلیل محتوا استخراج، طبقه‌بندی و تفسیر شدند.

پرسشنامه: با توجه به این که پژوهش در دو جامعه (هنرستان و شرکت‌های صنعتی) اجرا می‌شد، دو دسته پرسشنامه محقق ساخته طراحی شد. دسته اول، پرسشنامه شرکت‌های صنعتی بود که به دلیل تفاوت ماهیت فعالیت هر یک از شرکت‌های صنعتی، 10 پرسشنامه طراحی شد که در قالب نیازهای آموزشی 10 مورد از صنایع کوچک بودند و جهت اولویت‌بندی نیازهای آموزشی، این پرسشنامه‌ها در اختیار مدیران و کارشناسان شهرک‌های صنعتی قرار گرفت؛ دسته دوم؛ یک پرسشنامه محقق ساخته بود که براساس مصاحبه‌های صورت گرفته، برای هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای طراحی شد. این پرسشنامه شامل 30 گویه و دارای مولفه‌های ضوابط پذیرش و توانایی اولیه و علمی هنرجویان، مطابقیت برنامه درسی، توانمندی‌های مریبان (هنرآموزان)، و امکانات و تجهیزات بود. برای تأیید روایی پرسشنامه، از اسناید گروه علوم تربیتی مشورت گرفته شد. از طرفی بهمنظور سنجش پایایی، بهمنظور برطرف نمودن اشکالات احتمالی، پرسشنامه بهصورت مقدماتی بین 20 نفر از هنر آموزان و مدیران هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای توزیع شد. میزان پایایی پرسشنامه از طریق روش آلفای کرونباخ 91٪ بدست آمد. بهمنظور تجزیه و تحلیل داده‌های کمی از آمار توصیفی (فراوانی، میانگین، انحراف معیار...) استفاده شده است و در بخش کیفی برای تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها از روش تحلیل محتوای کیفی استفاده شد. بر این اساس پس از نگارش مصاحبه‌های انجام‌شده و انتخاب واحدها و انتخاب مقوله‌ها اقدام کرد و کدهایی را بهصورت کدگذاری باز از متن مصاحبه استخراج و در طبقه‌های (گویه‌ها) تعریف شده قرار داد.

یافته های پژوهش:

سوال اول پژوهش: نیاز های آموزشی فنی و حرفه ای بخش صنایع کوچک شهر اهواز کدامند؟

با توجه به مصاحبه های انجام گرفته شده از مدیران شهرک های صنعتی، نیازهای آموزشی این شرکتها مشخص شد. این نیازها به دو دسته آموزش های عمومی و تخصصی تقسیم شدند که در جدول 2 و 3 آورده شده است.

جدول 2. نیاز های آموزشی عمومی

ردیف	نیاز های عمومی مورد نیاز شهرک های صنعتی	شماره مصاحبه
1	اشنایی هنرجو با اینترنت	(10، ۷، ۶، ۵، ۴، ۱)
2	اشنایی هنرجو با دانش کارآفرینی	(6، 3)
3	اشنایی هنرجو با قانون کار	(8، 6، 5)
4	اشنایی هنرجو با برنامه های Word و Excel رایانه	(10، 7، 6، 5، 4، 2، 1)
5	اشنایی هنرجو با رعایت ایمنی در هنگام کار	(9، 7، 5، 3، 2)
6	اشنایی هنرجو با رعایت بهداشت در محیط کار	(9، 7، 6، 5)
7	اشنایی هنرجو با اخلاق کاری	(10، 8، 4، 2)
8	اشنایی هنرجو با نحوه تعامل و مشارکت کاری	(10، 6، 4، 3، 1)
9	اشنایی هنرجو با مفهوم ویزیتور و فروشنده	(8، 6، 3، 2)

جدول 3. نیاز های آموزشی تخصصی

ردیف	نیاز های تخصصی مورد نیاز شهرک های صنعتی	شماره مصاحبه
1	کلی	(8، 6، 2، 1)
	اشنایی هنرجو با رشته صنایع غذایی	
	اشنایی هنرجو با خط تولید محصولات غذایی	
2	اشنایی هنرجو با رشته حسابداری	(6، 5، 4، 2، 1)
	اشنایی هنرجو با حسابداری مالی	
3	اشنایی هنرجو با رشته برق الکترونیک	(9، 2)
	اشنایی هنرجو با ساخت تابلوهای الکترونیکی	
	اشنایی هنرجو با الکترونیک صنعتی	

	شنایی هنرجو با قطعات الکترونیکی - صنعتی	3
(7,5,3م)	آشنایی هنرجو با محصولات شیمیابی - بهداشتی	4
	آشنایی هنرجو با اصول تهیه و نگهداری محلول‌های شیمیابی	
(4م)	آشنایی هنرجو با محصولات تولیدی صنایع چوب	5
	آشنایی هنرجو با صنعت کاغذ	
(5,4,2,1م)	آشنایی هنرجو با شیمی آزمایشگاه	6
	آشنایی هنرجو با اینمنی کار با وسائل آزمایشگاه	
(10م)	آشنایی هنرجو با الگوسازی هنگام دوخت	7
	آشنایی هنرجو با طراحی لباس(ستی و مدرن)	
	آشنایی هنرجو با انواع دوخت(نازک و ضخیم دوزی)	

یافته‌های جداول 2 و 3 نشان می‌دهد که شرکت‌های صنعتی واقع در شهرک‌های صنعتی شهر اهواز برای جذب نیروی انسانی خود به افرادی نیاز دارند که آموزش‌های عمومی و تخصصی مورد نیاز آن‌ها را طی کرده باشند. در بخش آموزش‌های عمومی به آموزش‌هایی چون: آموزش کارآفرینی، قانون کار، اینترنت، رایانه (برنامه‌های word و Excel)، رعایت اینمنی در هنگام کار، و ... نیاز دارند. در بخش آموزش‌های تخصصی نیز به آموزش مهارت‌هایی در صنایع محصولات غذایی، پوشاسک، صنایع ساخت کاغذ و مقوا، محصولات الکترونیکی، بهداشتی... نیاز دارند. بنابراین، هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز با درنظر گرفتن نیازهای صنایع کوچک باید در محთاوی کتب درسی و فعالیت‌های آموزشی - عملی هنرستان‌های خود تجدید نظر کرده و اقدام به آموزش و برگزاری دوره‌های آموزشی مناسب و مرتبط با صنایع کوچک نماید. اما با بررسی‌های صورت گرفته شده و مصاحبه‌هایی که با هنر آموزان فنی و حرفه‌ای و مدیران شهرک‌های صنعتی انجام گرفت مشخص شد که متأسفانه کارورزی‌ها و دوره‌های آموزشی که در هنرستان‌ها به هنرجویان آموزش می‌دهند، مرتبط با نیاز صنایع کوچک این شهرستان نبوده است.

در مورد این عدم ارتباط، نتایج پژوهش با نتایج پژوهش جلیلیان (1392) و مهرعلی زاده (1386) همسو می‌باشد. بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان گفت که شهرک‌های صنعتی برای آموزش نیروهای انسانی خود به آموزش‌های عمومی و تخصصی نیاز دارند و انتظار می‌رود که هنرستان‌های فنی حرفه‌ای مناسب با این سرفصل‌ها برای هنرجویان خود برنامه‌ریزی کنند و آموزش‌های عمومی و تخصصی متناسب و مورد نیاز شهرک‌های صنعتی را به هنر جویان خود انتقال دهند، تا از این طریق بتوانند نیروی کار ماهری را جهت فعالیت در شهرک‌های صنعتی آموزش دهند.

سوال دوم: اولویت بندی نیازهای آموزشی صنایع کوچک در شهرستان اهواز کدامند؟

با تحلیل یافته‌های بدست آمده از پرسشنامه‌هایی که در اختیار کارشناسان و مدیران شرکت‌های صنعتی قرار گرفت، نیازهای آموزشی این شرکت‌ها بدست آمد. این آموزش‌ها به دو صورت عمومی و تخصصی اولویت بندی گردید. در بخش نیازهای عمومی، این نیازها به صورت عمومی و مشترک برای همه‌ی شرکت‌های صنعتی (صنایع کوچک) به عنوان نیاز معرفی شده‌اند. در بخش نیازهای تخصصی، نیازها برای هر شرکت به صورت جداگانه اولویت بندی گردید و در بخش نیازهای تخصصی متناسب با فعالیت‌های تخصصی هر شرکت، نیازهای تخصصی آن‌ها نیز به ترتیب و با نظرستجوی مدیران، اولویت بندی گردید. اولویت نیازها در جدول 4 آمده است:

جدول ۴. اولویت بندی نیازهای آموزشی

نیازهای عمومی						
اولویت	نیاز آموزشی	نمونه	کم ترین	بیشترین	میانگین	انحراف استاندارد
1	اشنایی هنرجو با نحوه‌ی تعامل و مشارکت کاری	12	2	5	4/13	0/80
2	اشنایی هنرجو با اخلاق کاری	12	3	5	4/06	0/81
3	اشنایی هنرجو با رعایت بهداشت در محیط کار	12	2	5	3/87	0/85
4	اشنایی هنرجو با قانون کار	12	1	5	3/67	1/04
5	اشنایی هنرجو با دانش کارآفرینی	12	1	5	3/51	1/03
6	اشنایی هنرجو با برنامه‌های رایانه	12	1	5	3/15	1/10
7	اشنایی هنرجو با اینترنت	12	1	5	2/99	1/09
8	اشنایی هنرجو با مفهوم ویزیتوری و فروشنده‌گی	12	1	5	2/88	0/95

نیازهای تخصصی						
اولویت	اشنایی هنرجو با رشته صنایع شیمیابی	12	2	5	4/10	0/71
2	اشنایی هنرجو با رشته صنایع چوب	12	1	5	3/87	1/12
3	اشنایی هنرجو با رشته صنایع غذایی	12	1	5	3/81	1/01
4	اشنایی هنرجو با رشته علوم آزمایشگاه	12	1	5	3/55	0/94
5	اشنایی هنرجو با رشته خیاطی	12	2	5	3/48	0/98
6	اشنایی هنرجو با رشته برق الکترونیک	12	1	5	3/30	0/91
7	اشنایی هنرجو با رشته حسابداری	12	1	5	2/61	0/81

لازم به ذکر است که از بین نیازهای عمومی و تخصصی، نیازهای آموزشی که دارای بیشترین میانگین (بالاتر از ۳) بودند، به عنوان نیازهای با اولویت بالاتر مشخص شدند. این اولویت‌ها برای هر صنعت به طور جداگانه مشخص شده است و در اینجا به ذکر میانگین نظرات در هر صنعت بسته شده است. بر اساس جدول ۴ لازم است هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز مناسب با نیازهای آموزشی (عمومی و تخصصی) تعیین شده، به توسعه و گسترش این آموزش‌ها پردازند. در بخش نیازهای عمومی نیز از دیبران مجرب آموزش و پژوهش و همچنین در بخش نیازهای تخصصی از هنرآموزان متخصص در آن رشته استفاده کنند.

بنابراین هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای باید به دیدگاه صاحبان صنایع، کارفرمایان و کارشناسان صنعت توجه خاص داشته باشد و با آگاهی از نیازهای این صنایع و دعوت به همکاری از کارشناسان و مدیران این شرکت‌ها به آموزش هنرجویان خود پردازنده تا بتوان نیروی انسانی مورد نیاز این شرکت‌های صنعتی را فراهم آورد.

سوال سوم: آیا بین وضعیت موجود آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای با نیازهای آموزشی شناسایی شده صنایع کوچک این شهرستان انطباق وجود دارد؟

با توجه به بررسی انتظارات شرکت‌های صنعتی (صنایع کوچک) مورد مطالعه در این پژوهش و شناسایی و اولویت‌بندی نیازهای آموزشی صنایع کوچک شهر اهواز و همچنین بررسی عملکرد هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای در ارتباط با صنعت از طریق پرسشنامه محقق ساخته، مشخص گردید که بین وضعیت موجود آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای با نیازهای آموزشی شناسایی شده ای صنایع کوچک شهر اهواز انطباق و همخوانی وجود ندارد.

جدول 5. توزیع میانگین دبیران و مدیران هنرستانها درمورد میزان انطباق آموزش‌های هنرستان با نیازهای صنایع کوچک

گویه‌ها	نمونه	کمترین	بیشترین	میانگین	استاندارد
ضوابط پذیرش، توانایی اولیه و علمی هنرجویان	75	1/5	4/33	2/79	0/57
مطلوبیت برنامه درسی رشته‌های هنرستان فنی و حرفه‌ای	75	1/44	3/66	2/42	0/57
توانمندی مریبان (هنرآموزان) هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای	75	1/62	4/62	3/16	0/85
تجهیزات هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای	75	1/14	4/14	2/58	0/57
میانگین کل پرسشنامه	2/73				

با توجه به نتایج جدول 5، مشاهده می‌شود که میانگین ارزیابی کل مقیاس تدوین شده و نتایج حاصل در رابطه با ضوابط پذیرش، توانایی اولیه و علمی هنرجویان (2/79) می‌باشد که این مقدار از مقدار حداقل مطلوب (3) کمتر می‌باشد. نتایج این مقیاس حاکی از آن است که پذیرش هنرجو در رشته‌های هنرستان فنی و حرفه‌ای با علاقه‌ی آنها هماهنگ نیست و پذیرش هنرجو بر اساس آزمون علمی ورودی انجام نمی‌گیرد. در نتیجه، از نظر هنرآموزان و مدیران هنرستان‌ها، پذیرش هنرجویان بر اساس توانمندی‌های آن‌ها نمی‌باشد. همچنین، نتایج نشان می‌دهد که اهداف دوره‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای متناسب با اهداف صنایع نمی‌باشد و کتاب‌های درسی تدوین شده برای هنرجویان هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای متناسب با نیاز شهرک‌های صنعتی نمی‌باشد. علاوه بر این، در جریان برگزاری دوره‌های کارورزی، هنرجویان به شهرک‌های صنعتی مراجعه نمی‌کنند و از طرفی شهرک‌های صنعتی نیازهای آموزشی خود را به هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای اعلام نمی‌کنند. ضمن آن که، شرکت‌های صنعتی بر شیوه‌ی دوره‌های کارورزی هنرستان‌ها نظارت ندارند. میانگین ارزیابی توانمندی مریبان (هنرآموزان) هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای (3/16) می‌باشد که نشان از مطلوبیت نسبی توانمندی هنرآموزان دارد. ضمن آن که نتایج حاصله نشان از آن دارد که برای به روز کردن اطلاعات و مهارت‌های هنرآموزان دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی بسیار کمی برگزار شده است. مطلوبیت تجهیزات هنرستانها نیز پایین تر از حد متوسط است و نشان از آن دارد که وسائل و تجهیزاتی که در هنرستان هنگام تدریس دروس عملی به کار می‌روند با تجهیزات و وسائل شهرک‌های

صنعتی انتطبق ندارد. با تحلیل توصیفی از این پرسشنامه و مقایسه‌ی آن با نیاز‌های آموزشی صنایع کوچک می‌توان گفت که بین شهرک‌های صنعتی و هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای ارتباط و انتطبق وجود ندارد.

یافته‌های فوق با نتایج پژوهش‌های داخلی؛ مهرعلی زاده (1386)، انتظاریان و همکاران (1390)، حسینی و همکاران (1391)، جلیلیان (1392) و همچنین با نتایج پژوهش‌های خارجی؛ مارسل (2000)، ساخارو پولوس (2002)، هوانگ جانک (2011)، ریدزوان و همکاران (2015)، که بیانگر عدم انتطبق آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با نیاز‌های صنعت و بازار کار می‌باشد، همسویی دارد. اما در مقابل با نتایج فاطمی (1382)، عبدالهی و همکاران (1390)، هاشمی و کرمی (1392) ناهمخوان است.

بحث و نتیجه گیری:

امروزه آنچه که کشور‌های جهان را از نظر پیشرفت و ترقی از هم متمايز می‌سازد، دارا بودن سرمایه‌های انسانی است. براساس نظریه سرمایه انسانی، آموزش و تربیت نیروی انسانی مولد، موجب رشد بلندمدت اقتصاد و جامعه می‌گردد. به عبارتی، نیروی انسانی ماهر و دارای مهارت در عرصه‌های گوناگون باعث توسعه‌ی کشور می‌شود. یکی از این سرمایه‌های انسانی، هنرجویان هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای می‌باشند. بیکاری هنرجویان در کشور ما مساله‌ای است که برای حل آن باید برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های اساسی صورت گیرد. از طرفی جرج (2010) معتقد است که جهان امروز در داشن و فناوری در حال تغییر است. در نتیجه، به روز شدن دانش، نیازمند سیاست‌ها و استراتژی‌های جدید در فرایند آموزش می‌باشد و باید متناسب با نیاز صنعت و بازار کار در برنامه‌های درسی و آموزش فنی و حرفه‌ای تجدید نظر کرد تا از این طریق هماهنگ با پیشرفت‌های جهانی حرکت کرد.

نظر به اهمیت نقش نیروی انسانی ماهر و آموزش دیده در توسعه و پیشرفت صنایع کوچک، درک اهمیت آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای امری ضروری است. در این مطالعه تلاش شد تا با ارزیابی و شناسایی وضعیت موجود آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و مقایسه‌ی آن با وضعیت مطلوب و نیاز‌های آموزشی صنایع کوچک بتوان به چرایی‌ها و چگونگی کاستی‌ها پی برد. یافته‌های پژوهش حاضر آشکار کرد که آموزش‌های ارائه شده توسط هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان اهواز متناسب با نیازهای آموزشی صنایع کوچک این شهرستان نبوده است. همچنین مشخص شد که عدم ارتباط و نظارت دو طرفه بین هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و صنایع کوچک در این پژوهش نیز بر این مشکل افزوده است. براساس یافته‌های این پژوهش، شناسایی و تعیین نیازهای آموزشی و برنامه‌ریزی و استفاده از کارشناسان شرکت‌های صنعتی در تدوین برنامه‌های آموزشی این هنرستان‌ها و برگزاری دوره‌های آموزشی عمومی و تخصصی مورد نیاز شرکت‌های صنعتی می‌تواند راه گشایی برای حل این مشکل باشد. براساس مدل شایستگی، از هنرستان‌ها انتظار می‌رود شایستگی‌های رفتاری و فنی مورد نظر کارفرمایان را در هنرجویان پرورش دهدن و آنها برای این مشاغل آماده گرددن. به عبارت بهتر، لازم است شایستگی‌های لازم در لایه اول و سوم شایستگی‌های هنرجویان (براساس مدل انتظاری و قانون، 1391) پرورش داده شود و هنرجویان را هم از لحاظ شایستگی‌ها و مهارت‌های فردی و عمومی و هم از نظر شایستگی‌های فنی و تخصصی برای ورود به بازار کار، تربیت نمود. از این رو، مسئولان آموزش و پرورش در زمینه‌ی آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای باید بتوانند با مدیران صنایع کوچک ارتباط و تعامل داشته باشند و از نظرات آنها در برنامه‌ریزی‌های آموزشی بهره بگیرند. همانطور که مهرعلی زاده (1392) نیز در مورد استقرار نظام جامع ملی مهارت و فناوری اشاره می‌کند، بدون شک افزایش کارایی و اثربخشی آموزش‌های مرتبه با فنی و حرفه‌ای، در سایه تعامل آن با خرده نظام، یعنی بازار کار، صنعت، استغال و کارفرمایان انجام می‌گیرد. از این رو، اتخاذ تدبیری برای سنجش دقیق نیاز‌های آموزشی و تلاش برای برقراری رابطه‌ی مطلوب میان نیاز‌های صنایع کوچک و برنامه‌های آموزشی هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و رعایت اصول ناظر بر تنظیم محتوای آموزشی ضرورت بسیار دارد. بنابر این، مسئولان آموزش و پرورش در استان و مدیران هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای شهرستان

با مر نظر قرار دادن نیازهای آموزشی شناسایی شده برای صنایع کوچک، باید بتوانند با توجه به تکنولوژی‌های نوین و موقعیت اقتصادی شهرستان اهواز و با همکاری مدیران و کارشناسان بخش صنعت، برنامه‌های آموزشی دقیق‌تر و به روزتری برای تحقق نیازهای آموزشی صنایع کوچک تدوین و ارائه کنند، تا هم تعامل بین دنیای کار و صنعت برقرار شود و آموزش‌های مفید‌تری ارائه گردد و هم امکان بیشتری برای اشتغال برای دانش آموختگان فراهم شود.

پیشنهاد‌های کاربردی

1. انجام نیازسنجی به منظور شناسایی نیازهای آموزشی صنایع کوچک و بازار کار و استفاده از نتایج آنها در تنظیم مطالب درسی هنرستانها
2. انعقاد تفاهم نامه بین سازمان آموزش و پرورش با سازمان صنایع، معدن و تجارت استان خوزستان جهت ایجاد ارتباطی موثر بین این دو بخش
3. تحول سیستم آموزش‌های هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای به سوی عدم تمرکز (تمرکز زدایی) و توجه به نیازهای محلی و بومی و تعامل بیشتر کارشناسان و مدیران شهرک‌های صنعتی در برنامه ریزی های آموزشی هنرستان‌ها
4. استفاده از تجارب و مهارت‌های کارشناسان و مدیران شهرک‌های صنعتی به عنوان آموزشیاران در کنار هنرآموزان جهت آموزش هنرجویان در هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای
5. پرورش روحیه‌ی کار آفرینی در بین هنرجویان هنرستان و تشکیل واحد‌های کار آفرینی
6. بازدید هنرجویان و هنرآموزان از مراکز صنعتی و شهرک‌های صنعتی در قالب گردش‌های علمی

منابع :

- آهنگ، ولی الله (1390). آسیب شناسی عوامل بیرونی و عوامل درونی نظام آموزش فنی و حرفه- ای در استان خوزستان در سال تحقیلی 1389-1390 در چارچوب اهداف و انتظارات سازمان آموزش مهارت و فناوری ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، اهواز، دانشگاه شهید چمران، دانشکده علوم تربیتی.
- ابطحی، سیدحسین؛ کرمانشاهی، شقایق؛ منتظری، راحله؛ شادان، سعید (1392). مدیریت منابع انسانی شایسته محور، تهران، نشر مهربان.
- امیری، فرزاد؛ بهجتی اردکانی، محمدعلى. (1382). بررسی ساختار و چگونگی استقرار و ارزیابی مدیریت کیفیت فرآگیر در مؤسسات آموزشی. رودهن: دانشگاه آزاد اسلامی. معاونت پژوهشی.
- انتظاری، یعقوب؛ قارون، معصومه. (1391). جایگاه آموزش‌های مهارتی در توسعه اقتصادی دانش بنیان. نشریه ی صنعت و دانشگاه، سال پنجم، شماره 17 و 18
- انتظاریان، ناهید؛ طهماسبی، طاهره (1390). بررسی میزان هماهنگی و انطباق آموزش‌های عالی و فنی و حرفه‌ای با بازار کار. ماهنامه کار و جامعه، شماره 140، ص 59 تا 71
- باقری خلیلی، زینب؛ میرکمالی، سید محمد. (1384). ارزیابی توانمندی شغلی دانش آموختگان رشته‌های فنی و حرفه‌ای شاغل در شرکت ایران خودرو و از دیدگاه مدیران واحد‌های تولیدی. فصلنامه‌ی نوآوری آموزشی، سال چهارم، شماره 13، ص 85-110

- بروزگر، محمود؛ نویدی، احمد (1391). ارزشیابی دوره‌های کارданی فنی و حرفه‌ای. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، شماره 42، ص 186-161.
- پوراعابدی، محمد رضا؛ ضرایی، وحید؛ سجادی نایینی، حنان؛ رضی، زهرا (1395). طراحی مدل شایستگی چند بعدی مدیران و کارکنان، *فصلنامه پژوهش‌های مدیریت منابع انسانی دانشگاه جامع امام حسین(ع)*، سال هشتم، شماره 2.
- جلیلیان، سهیلا (1392) بررسی میزان انطباق آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با نیازهای آموزشی بخش صنایع در شهرستان خرم‌شهر. پایان نامه کارشناسی ارشد، اهواز، دانشگاه شهید چمران، دانشکده علوم تربیتی.
- چیذری، محمد؛ شریعت زاده، مهدی؛ نوروزی، امید (1384). الگوهای انطباق و سازگاری نظام آموزش متوسطه فنی، حرفه‌ای و کشاورزی با نیازهای بازار کار در جهان. *اقتصاد: جهاد*، شماره 2، ص 22-19.
- حسینی، سید محمد حسین؛ صدری، عباس؛ مطور، مصصومه (1391). جایگاه اشتغال دانش آموختگان مهارتی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کاردانش در شهر شیراز. *فصلنامه پژوهش در نظام‌های آموزشی*، شماره 17، ص 127-107.
- حق‌جو، ناصر (1373). ضرورت‌های توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، *فصلنامه هماهنگ*، فصلنامه علمی دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کشور، شماره 31.
- دومین کنگره جهانی آموزش فنی و حرفه‌ای (سئول) (1999). آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در قرن 21. عبدالحسین نفیسی. تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- رومیانی، یونس (1389). بررسی تطبیقی آموزش مهارتی در کشورهای در حال توسعه مالزی، هند و ایران. سازگارنژاد، م. ا. (1383). آموزش تنها با رویکرد غیردولتی مشتری مدار میشود. *مهارت (نشریه علمی، فنی و تخصصی)*، شماره پانزدهم، ص 3-5.
- سند چشم انداز 1404 (1384). *ابlagیه مقام معظم رهبری*. تهران: دفتر مجمع تشخیص مصلحت نظام.
- شریف، نیلی، نیکخواه (1383). بررسی کارایی درونی شاخه‌های فنی و حرفه‌ای آموزش متوسطه شهرستان شهرکرد طی سال‌های 1375 تا 80، شماره 1.
- شریف، مصطفی؛ نیکخواه، محمد؛ نیلی احمد آبادی، محمد رضا (1386). کارایی بیرونی شاخه‌فنا و حرفه‌ای آموزش متوسطه شهرستان شهرکرد بر مبنای دو شاخص اشتغال و ادامه تحصیل فارغ التحصیلان. *دوماهنامه علمی - پژوهشی دانشگاه شاهد*، سال چهاردهم، شماره 27، ص 55-66.
- صالحی عمران، ابراهیم (1384). نقش آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در تحولات اقتصادی و اجتماعی مازندران. اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای مازندران. بایلسر انتشارات نیما.
- صالحی، کیوان؛ زین‌آبادی، حسن رضا؛ کیامنش، علیرضا (1385). نگاهی تحلیلی بر عملکرد هنرستان‌های کار دانش: موردی از ارزشیابی کیفیت برونداهای هنرستان‌های کاردانش منطقه 2 شهر تهران؛ *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*. شماره 16، سال پنجم، ص 119-163.
- صالحی، عمران (1386). *جامعه، کار و مشاغل: مروری بر نقش مهارت‌های اشتغال زا در بازار کار*. تهران: انتشارات سمت.

- عبدالهی، شهاب الدین؛ سعادتمند، زهره (1390). بررسی تناسب آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با نیاز بازارکار کار آموزان پسر شهر ارومیه. اولین همایش ملی آموزش در ایران 1404، تهران، پژوهشکده سیاستگذاری علم، فن اوری و صنعت.
- غلامی الیسوند، روح الله (1392). ارزیابی کارایی بیرونی رشته‌های فنی و حرفه‌ای و کارداش در هنرستان های پسرانه شهرستان اندیمشک در سال 1392. اولین همایش علمی و پژوهشی یافته‌های نوین علوم مدیریت، کار آفرینی و آموزش ایران.
- فاطمی، اعظم السادات. (1382). بررسی محتوای دروس آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و انطباق آن با نیازهای صنایع استان مرکزی. اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای استان مرکزی.
- قربان نژاد، عباسعلی (1384). تاریخ پیدایش و چگونگی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در استان خراسان (رضوی - شمالی - جنوبی). سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور (به سفارش اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی).
- کانون دانش پژوهش کاردک (1384). بررسی نیازهای آموزش بازارکار بخش صنعت استان کردستان. اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای استان کردستان.
- کرمی، مرتضی؛ صالحی، مسلم (1388). توسعه مدیریت مبتنی بر شایستگی، تهران انتشارات آیث.
- کلیات نظام جدید آموزش و پرورش (1373). تهران: وزارت آموزش و پرورش، دفتر آموزش عمومی لایی، سوسن؛ شیرخانی، نسیم (1394). آیا آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در کاهش بیکاری موثر است؟ همایش ملی مدیریت و آموزش، ملایر، دانشگاه ملایر.
- مهرعلی زاده، یدالله (1386) نیاز سنجی رشته‌های مهارتی شاخه کار و دانش در زمینه‌ی صنعت و میزان انطباق رشته‌ها با وضعیت موجود در برنامه پنجم ساله سوم توسعه کشور در استان خوزستان، طرح مطالعاتی پژوهشکده تعلیم و تربیت استان خوزستان.
- مهرعلی زاده، یدالله؛ صفائی مقدم، مسعود؛ صالحی عمران، ابراهیم؛ علم، محمدرضا (1395). مبانی نظری و عملی پژوهش (كمی، کیفی و آمیخته). چاپ دوم، ناشر: دانشگاه شهید چمران اهواز.
- مهرعلی زاده، یدالله؛ قلاوند، رحمن؛ مالی هزاروندی، شهرام (1392). طراحی و استقرار نظام جامع ملی مهارت و فناوری: تحلیلی بر روند تحولات و آسیب شناسی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای استان خوزستان. فصلنامه مهارت. شماره 4، ص 7-27.
- مهرعلیزاده، یدالله (1384). جهانی شدن و تغییرات سازمانی و برنامه ریزی توسعه منابع انسانی. اهواز: دانشگاه شهید چمران.
- وزارت آموزش و پرورش (1390). سند تحول بنیادین آموزش و پرورش. تهران: دبیر خانه شورای انقلاب فرهنگی.
- وزارت آموزش و پرورش (1394). دفتر آموزش‌های فنی و حرفه‌ای - متوسطه‌ی دوم به نقل از سازمان آموزش و پرورش خوزستان.
- هاشمی، سید احمد؛ کرمی، علی (1392). ارتباط آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کار و دانش با بازارکار. همایش ملی دانشگاه کار آفرین (صنعت دانش محور)، بابلسر، دانشگاه مازندران.
- یوسفی، علیرضا؛ کشتی آرای، نرگس؛ موسوی، سهیلا (1391). تناسب نیازهای بخش صنعت با آموزش‌های فنی و حرفه‌ای هنرستان‌های دخترانه و پسرانه (مطالعه موردی شهرستان فلاورجان). رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، دوره 3، شماره 2، پیاپی (10) ص 119 تا 137

• یعقوبی نجف آبادی، اشرف(1389). آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارآفرینی. **ماهnamه رشد آموزش فنی و حرفه ای**.دوره ششم، ص 49-54

- Australian Council of Social Service (2007).**The role of further education and training in welfare to work policies**, paper 146, ACOSS, Sydney.
- Bakar, R & Hanafi, I (2007). Assessing employability skills of technical – vocational students in Malaysia , **Journal of social sciences** , 3 (4)
- Caillods, F. (1994). Converging trends amidst diversity in vocational training systems. **International Labor Review**, 133, 241- 257.
- Chiejina,Alexander(2012). **Nigeria on the path of industrial growth ahead?** (pt2)7, 29
- George S. Mouzakitis (2010). The role of vocational education and training curriculam in economic development, **procedia-social and behavioral sciences**, Volume2, issue2, pages 3914-3920
- Fridnbake, R. luei, F. (2004). **Identifying and Assessing Competencies: A Strategy to Improve.**
- Hwang, Jenq, Jye (2011).**Curriculum standard of Vocational and Technical Educational in aiwan** , R,O,C.
- Karmel, Tom; Mark, Kevin; Nguyen, Nhi. (2009).Welfare to Work: Does Vocational Education and Training Make a Difference? Occasional Paper, **National Centre for Vocational Education Research** (NCVER). (ED507168).
- Kathleen, Cotton (2001).Developing employability skills. **Journal of improvement research**. Vol.21, No.50
- Kaufman, R. (1991). Strategic Planning in Education. **Economic Publication**.
- Knight, Peter& Yorke, Mantz(2002). **Learning and employability. Employability, judging and communicating achievements.** ITSN. <http://www.itsn.ac.uk/>
- Hughes, M. Hughes, C. (2010). Industry involvement in the vocational education and training system. **international encyclopedia of education**, third edition,2010,pages455-463
- Marcel, Hardy (2000).From Vocational Education and Training to Work: Representations
- Min, Wei. Fang & Chiu Tsang, Mun (2002).Vocational Education and Productivity: A Case Study of The Bejiing General. **Industry Company**, Volume 9 Issue4, pp.351-364

- Psacharopoulos,G(2002). Vocational education theory, **Including for Vocational Planners**, Volume 11, issue 3, pages 193-199.
- Ridzwan Che Rus, Ruhizan Mohammad Yasin, Faizal Amin Nur Yunus, Mohd Bekri Rahim, Irwan Mahazir Ismail(2015.)Skilling for job: A Ground theory of Vocational Training at industrial training institutes of Malaysia. **Social and Behavioral Sciences**, Volume 204, 24 August 2015, page198-205.
- Ryan, C(2002).what are the longer_ term out comes for individuals completing vocational education and training qualification. **National Center for Vocational Education Research**,<http://www.ncver.edu.ac/>
- Siugzdiniene, J.(2006), competency management in the context of public management reform, Viesoji pplitika ir adminisratimas, Nr. 18.26-33.
- Tabbron Geoffrey& Yung, Jin. (1998). The Interaction Between Technical and Vocational Education and Training. (TVET), **Economic Development**, Volume 17, Issus 30, Pages 323-334
- Unesco. (2004). **Participation in Formal Technical and Vocational Education and Training Programmes Worldwide**, An initial Statistical Study